

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D., ve věci

žalobkyně: **Mgr. Ing. P. B.**
sídlem X
insolvenční správce dlužníka E. N. s.r.o., IČO: X

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10088/20/5300-22444-711887,
ve věci přeplatku na dani z přidané hodnoty,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci, žaloba a vyjádření žalovaného

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2020, č. j. 10088/20/5300-22444-711887, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 22. 5. 2019, č. j. 1248837/19/3101-51523-809547, kterým správce daně zamítl žádost žalobkyně o vrácení vratitelného přeplatku (nadměrného odpočtu) na dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“)

za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, 2. čtvrtletí 2017 až 4. čtvrtletí 2018 v celkové výši 1 860 749 Kč.

2. Žalobkyně předně namítala, že správce daně vydal své rozhodnutí předčasně, neboť dosud nebyly ukončeny soudní spory týkající se odvodu za porušení rozpočtové kázně, který tvoří nedoplatek, na který měly být převáděny jednotlivé přeplatky. Dále měl správce daně vyčkat ukončení soudních sporů týkajících se převádění jednotlivých přeplatků.
3. Dle žalobkyně nemítala, že není sporu o tom, že jí přeplatek na DPH ve výši 1 860 749 Kč skutečně vznikl. Podle žalobkyně nebyl na jejím osobním daňovém účtu evidován žádný nedoplatek, na který by mohl být předmětný přeplatek převeden. O žádném nedoplatku alespoň nebyla žalobkyně vyrozuměna. Nebyla ani vyrozuměna o převodu jednotlivých přeplatků na daný nedoplatek. Tento nedoplatek pak nebyl identifikován ani v rozhodnutí správce daně.
4. Závěrem žalobkyně namítala, že žádosti o vrácení přeplatku za 3. čtvrtletí 2018 ve výši 158 811 Kč bylo vyhověno. Tímto rozhodnutím správce daně uznal, že žalobkyně na svém osobním daňovém účtu žádný nedoplatek neeviduje. Proto mělo být vyhověno i ostatním žádostem.
5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 7. 10. 2020 navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že všemi námitkami se detailně zabýval v napadeném rozhodnutí, proto na něj odkázal.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

6. Krajský soud z předloženého správního spisu soud pro potřeby soudního přezkumu zjistil, že dne 19. 5. 2016 byl žalobkyni pravomocně vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč. Vykonatelným se tento platební výměr stal dne 5. 6. 2017. Dne 14. 7. 2017 vydal správce daně exekuční příkaz k vymození odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč a nákladů daňové exekuce ve výši 32 984 Kč, který nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 17. 7. 2017. Dne 4. 8. 2017 byl žalobkyni vyměřen další odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 33 000 Kč. Uvedený platební výměr nabyl právní moci dne 5. 3. 2018. Dne 20. 3. 2018 se stal vykonatelným.
7. Za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, 2. čtvrtletí 2017 až 4. čtvrtletí 2018 podala žalobkyně daňová přiznání, ve kterých vykázala nadměrný odpočet v celkové výši 1 860 749 Kč. Všechny nadměrné odpočty s výjimkou nadměrného odpočtu vykazaného za 3. čtvrtletí 2018 správce daně uznal a konkludentně vyměřil. Ve vztahu k přiznanému nadměrnému odpočtu za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2018 zahájil správce daně postup k odstranění pochybností podle § 98 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „daňový řád“). K pravomocnému stanovení nadměrného odpočtu za 3. čtvrtletí 2018 ve výši 158 811 Kč došlo až 19. 6. 2019.
8. Jednotlivé přeplatky na DPH s výjimkou přeplatku za 3. čtvrtletí 2018 byly správcem daně převedeny na nedoplatky vzniklé vyměřením odvodů za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč a 33 000 Kč a na nedoplatek vzniklý stanovením povinnosti uhradit náklady daňové exekuce ve výši 32 984 Kč. O tomto postupu byla žalobkyně vyrozuměna a brojila proti němu námitkami, které vždy správce daně rozhodnutím zamítl. Jedná se o rozhodnutí správce daně ze dne 28. 11. 2017, č. j. 2001857/17/3101-51523-809547, ze dne 23. 3. 2018, č. j. 484885/18/3101-51523-809547, ze dne 29. 5. 2018, č. j. 484889/18/3101-51523-809547, ze dne 31. 8. 2018, č. j. 1725403/18/3101-51523-809547 a č. j.

1724816/18/3101-51523-809547, ze dne 16. 11. 2018, č. j. 2010279/18/3101-51523-809547 a ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1422872/19/3101-51523-809547.

9. Dne 15. 3. 2019 podala žalobkyně žádost o vrácení vratitelného přeplatku (nadměrného odpočtu) na DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, 2. čtvrtletí 2017 až 4. čtvrtletí 2018 v celkové výši 1 860 749 Kč, kterou správce daně zamítl. Odvolání proti tomuto rozhodnutí pak zamítl žalovaný napadeným rozhodnutím.

C. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle § 153 odst. 1 daňového řádu platí, že *„nedoplatek je částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně“*.
12. Podle § 154 odst. 2 daňového řádu platí, že *„správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde do 10 dnů ode dne, kdy má být přeplatek na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu použit, ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije“*.
13. Podle § 155 odst. 2 a 3 daňového řádu platí, že *„správce daně vrátí daňovému subjektu vratitelný přeplatek na základě žádosti daňového subjektu o vrácení vratitelného přeplatku, nebo pokud tak stanoví zákon. Správce daně vratitelný přeplatek nižší než 100 Kč daňovému subjektu vrátí jen ve výjimečných případech tak, aby byla zajištěna zásada hospodárnosti. Pokud v době podání žádosti o vrácení vratitelného přeplatku dosahuje vratitelný přeplatek nejméně částky 100 Kč, poukáže jej správce daně do 30 dnů ode dne obdržení žádosti podle odstavce 2, v opačném případě žádosti vyhoví, pouze pokud vratitelný přeplatek této částky dosáhne do 60 dnů ode dne podání žádosti; lhůta pro jeho vrácení počíná běžet až ode dne následujícího po dosažení této částky. Je-li daňový subjekt u správce daně registrován, je povinen určit k vrácení přeplatku jeden z účtů u poskytovatelů platebních služeb uvedených v registraci.“*
14. K námitce předčasného vydání rozhodnutí správce daně krajský soud uvádí, že rozhodnutí správce daně, kterým nevyhověl žádosti o vrácení přeplatku, bylo vydáno až poté co se jednotlivé daňové pohledávky (1 650 000 Kč, 32 984 Kč a 33 000 Kč) staly vykonatelnými, tudíž mohly být považovány za nedoplatky ve smyslu § 153 odst. 1 daňového řádu, a až poté co správce daně jednotlivé žalobkyni vykázané a správcem daně vyměřené přeplatky za jednotlivá zdaňovací období (s výjimkou přeplatku za 3. čtvrtletí 2018) použil na úhradu uvedených nedoplatků podle § 154 odst. 2 daňového řádu. Správce daně v žádném případě nebyl povinen vyčkávat rozhodnutí zdejšího soudu o žalobách proti platebnímu výměru, kterým byl žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 650 000 Kč (vedená pod sp. zn. 65 Af 45/2017), proti exekučnímu příkazu (vedená pod sp. zn. 65 Af 73/2017) ani proti rozhodnutím o námitkách (vedená pod sp. zn. 65 Af 10/2018, 65 Af

31/2018, 65 Af 36/2018, 65 Af 17/2019 a 65 Af 24/2019) neboť předmětná rozhodnutí byly pravomocná a vykonatelná. Žaloba proti rozhodnutí nemá podle § 73 odst. 1 s.ř.s. odkladný účinek a žalobkyně o něj ani v uvedených soudních řízeních nepožádala.

15. Krajský soud musí odmítnout námitku žalobkyně, že nebyla o převedení jednotlivých přeplatků informována. Součástí správního spisu jsou rozhodnutí (identifikovaná výše), kterými správce daně zamítl jednotlivé námitky žalobkyně, které podávala proti vyrozuměním o převedení přeplatku na úhradu nedoplatků na jiném osobním daňovém účtu. Navíc soudu je z úřední činnosti známo, že žaloby proti rozhodnutím správce daně o námitkách brojila žalobkyně žalobami, které byly zdejším soudem zamítnuty. Jednotlivé námitky žalobkyně podala na základě obdrženého vyrozumění o převedení přeplatku na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu žalobce. V jednotlivých rozhodnutích jsou řádně identifikovány nedoplatky, na které byly jednotlivé přeplatky převedeny. Soud tudíž uzavírá, že žalobkyně byla ve smyslu § 154 odst. 5 daňového řádu vždy řádně vyrozuměna o převedení přeplatku a o existujících nedoplatcích.
16. K námitce týkající se nedostatečné identifikace nedoplatků krajský soud uvádí, že správce daně ve svém rozhodnutí identifikoval toliko nedoplatek ve výši 1 650 000 Kč, u kterého uvedl, na základě čeho tento nedoplatek vznikl a kdy. Ohledně ostatních nedoplatků a převádění jednotlivých přeplatků správce daně odkázal na jednotlivá vyrozumění o převedení jednotlivých přeplatků. Žalovaný ve svém rozhodnutí řádně identifikoval nedoplatek ve výši 33 000 Kč. Ohledně nedoplatku ve výši 32 984 Kč žalovaný toliko odkázal na exekuční příkaz vydaný dne 14. 7. 2017. Na tomto místě lze uvést, že jak správce daně, tak žalovaný měli být preciznější a zcela jednoznačně identifikovat nedoplatky, na jejichž úhradu byly jednotlivé přeplatky převedeny. V tomto ohledu je nutné dát za pravdu žalobkyni, nicméně tento nedostatek se žádným způsobem nemohl dotknout práv žalobkyně, neboť ta byla prokazatelně informována o převedení jednotlivých přeplatků na řádně identifikované nedoplatky. Dokonce proti tomuto postupu vždy brojila námitkami a správními žalobami (viz výše). Nemohlo tak dojít k tomu, že by žalobkyně nevěděla o některém ze svých nedoplatků a o převedení jejich přeplatků. Z tohoto důvodu soud shledává i tuto námitkou jako nedůvodnou.
17. K postupu při vrácení přeplatku za 3. čtvrtletí 2018 krajský soud uvádí, že jakmile správce daně obdrží žádost o vrácení přeplatku, je povinen podle § 154 odst. 2 daňového řádu zjistit, zda se na osobním daňovém účtu žadatele nachází přeplatek a pokud ano, zda se jedná o vratitelný přeplatek ve smyslu uvedeného ustanovení. Jestliže se na osobním daňovém účtu žadatele nachází přeplatek vyšší než 100 Kč, správce daně jej vrátí do 30 dnů od podání žádosti. Pokud se na osobním daňovém účtu žadatele vratitelný přeplatek nenachází, je správce daně povinen vyčkat, zda nevznikne ve lhůtě 60 dnů od podání žádosti ve smyslu § 155 odst. 3 daňového řádu. Teprve poté je správce daně oprávněn žádost zamítnout.
18. Od uvedené obecné právní úpravy je nutno odlišit speciální úpravu obsaženou v § 105 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o DPH“). Podle tohoto ustanovení vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek vyšší než 100 Kč, vrátí se plátcí bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu.
19. V daném případě podala žalobkyně žádost o vrácení přeplatku dne 15. 3. 2019, správce daně o ní rozhodl dne 22. 5. 2019, tj. po uplynutí 60-ti denní lhůty, ve které mohlo dojít ke

vzniku vratitelného přeplatku. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že ke dni vydání rozhodnutí správce daně vznikly žalobkyni přeplatky za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2016, 2. čtvrtletí 2017, 3. čtvrtletí 2017, 4. čtvrtletí 2017, 1. čtvrtletí 2018, 2. čtvrtletí 2018 a 4. čtvrtletí 2018 v celkové výši 1 701 938 Kč. Tyto přeplatky však správce daně převedl na jednotlivé nedoplatky v celkové výši 1 715 984 (podrobně viz výše). S ohledem na správcem daně zahájený postup k odstranění pochybností vznikl žalobkyni za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2018 přeplatek ve výši 158 811 Kč až dne 19. 6. 2019, tento den totiž byla daňová povinnost za uvedené zdaňovací období pravomocně vyměřena. Přeplatek za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2018 tedy vznikl až po uplynutí 60-ti denní lhůty od podání žádosti o vrácení vratitelného přeplatku. Z žádného ustanovení daňového řádu či zákona o DPH nevyplývá, že by byl správce daně povinen vyčkat, jak dopadne daňové řízení týkající se uvedeného zdaňovacího období. V postupu správce daně proto krajský soud neshledal pochybení. Nadto je vhodné uvést, že přeplatek za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2018 byl dle shodných tvrzení žalobkyně a žalovaného žalobkyni vrácen dle § 105 zákona o DPH. Ani tato námitka tudíž není důvodná.

D. Závěr a náhrada nákladů řízení

20. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto jí podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2015 č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 17. března 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu